

Balla Zoltán

Hajnal a körúton

Böszörmény – Te világ közepe!
- térképed látják messzi földön.
London, New York, Tokió, Melbourne –
csodálják, mi lehet e körutas-börtön.

Évek óta vágy: Világörökség legyen!
Óperencián túl
és innen is tudják:
mekkora itt az alkotó értelem.

Engem – ki hajnali porát szívom –
az ember érdekel, ki lót-fut, arat,
ki lovára ül még ma is
és kerekít hektáros halastavat.

Az ember, ki parkot épít,
szökőkútjának dallamot farag,
ki családot növeszt – mert tudja, érzi –
minden utódja hű marad.

Marad e tükör-tájon, hol konok népnek
jó föld az aranya.
Hajdúvitézek csitul fiai új szívvel járnak.
Isten házának kálvinos talaja.

E beszédnek "í"-zes ízét
világon máshol nem lelem.
Nevemen szólít ídes Néném –
szíp szava teli érzélem.

Postásom Pista tudja kínom,
tudja rá, mi a gyógyszerem.
Barátok hevét, tüzét vélem.
Asszonyom csókja van velem ...

Kilógó rózsza utam állja –
illata bódít, betakar.
Hunyorog rám a körúti hajnal.
Uram! Mikor lesz újra zivatar?

Hajdúböszörmény, 2015. augusztus 9.

